

**Т. І. ДАНЬКО, А. В. ПЕРЕСУНЬКО (УКРАЇНА, ЛЬВІВ)
ЕКОІННОВАЦІЇ У СИСТЕМІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ:
ПЕРСПЕКТИВИ ТА ШЛЯХИ ЇХ РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ**

*Національний університет «Львівська політехніка»
79000, вул. Степана Бандери, 12, Львів, Україна; tanyadanko@ukr.net*

The content of the concept of "eco-innovation" is considered and the essence of eco-inventions in the system of sustainable development is singled out. Systems of measures to increase resource efficiency, which can reduce the need for raw materials, are presented. It has been researched and found that the main tasks that Ukraine faces in the field of eco-innovation development today is to increase and resource efficiency with a reorientation on the predominant use of renewable resources and the expansion of recycling practices.

На сьогодні проблема збереження та захисту навколишнього середовища в Україні набуває все більшої актуальності. Адже тоді коли Європа вже протягом багатьох років інтенсивно впроваджує екоінновації, Україна лише започатковує інноваційну діяльність екологічного спрямування. Кризова екологічна ситуація, що склалася в Україні свідчить про досить велику питому вагу ресурсномістких та енергоємних технологій, низьку екологічну свідомість громадян, така ситуація протягом багатьох років призвела до забруднення водойм, земель та атмосферного повітря. Вирішення сучасних екологічних проблем можливе лише шляхом впровадження інноваційних методів та способів розвитку національної економіки за рахунок модернізації виробництва, що дозволить нам отримати економічну самостійність та наздогнати розвинені країни за рахунок впровадження системи інноваційних заходів, щодо підвищення рівня екологічної безпеки. Саме перехід до екоінноваційного типу розвитку відкриває великі перспективи у вигляді маловідходних технологій з високим рівнем ощадності енергетичних ресурсів та екологічною безпекою, що дозволить Україні почати конкурентну боротьбу на ринку Європейського Союзу.

Вперше поняття «екоінновації» використали К. Фаслер і П. Джеймс, які трактували їх як процеси і продукцію, що сприяють сталому розвитку. К. Ренінгз і Т. Цвік вважають, що це нові або змінені процеси, обладнання, продукція, методи і системи управління, що дають змогу уникнути або зменшити шкідливий вплив на навколишнє середовище. З плином часу погляди на трактування цього поняття видозмінювалося і зараз його трактують більш ширше, як будь-яку форму інновацій, що спрямовані або мають своїм результатом значний та демонстрований прогрес у напрямі досягнення мети сталого розвитку шляхом зменшення впливу на навколишнє середовище, підвищення стійкості до екологічного навантаження або досягнення більш ефективного і відповідального використання природних ресурсів.

Європейська комісія надає приклади таких інновацій у проєкті нової безвідходної програми для Європи: зниження витрат енергії і матеріалів у виробництві (ефективність); створення ринків вторинної сировини (через державні закупівлі); заохочення споживачів до зменшення відходів і їхнього якісного сортування; сприяння у кластеризації діяльності, спрямованої на запобігання перетворенню побічних продуктів на відходи; запровадження оренди/колективного використання послуг як альтернативи володінню товарами.

Слід зауважити, що наведені системи заходів з підвищення ресурсоефективності можуть знизити потребу у сировинних ресурсах на 17–24% до 2030 р., що є вагомим доказом необхідності підвищення пріоритетності екоінновацій.

Саме тому, на підставі вищевикладеного можна стверджувати, що основні завдання, які сьогодні повинні бути першочерговими для нашої держави в сфері екоінноваційного розвитку, мають полягати у підвищенні ресурсоефективності з переорієнтацією на переважне використання відновлювальних ресурсів та розширенні практики рециклінгу.

Таким чином, в сучасних умовах система екологічних інновацій набуває все більшої актуальності та важливості, адже вона безпосередньо сприяє сталому розвитку, покращенню конкурентних переваг країни і та існує поштовхом до економічного зростання.